

มาตรฐานกับความสำคัญของครูผู้สอนบุคคล

กฤษดา สุรำไพ*

บทนำ

ปัญหาสุขภาพและความเสี่ยงต่อการเกิดโรคในประชากรไทย มีเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้เนื่องมาจากการดำเนินชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไป ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี รวมถึงพฤติกรรมการบริโภคที่เปลี่ยนแปลงเพื่อตอบสนองความสะดวกรวดเร็วที่เกิดขึ้น โดยมิได้คำนึงถึงคุณประโยชน์ที่จะได้รับ ทำให้จำนวนประชากรที่มีภาวะของการเป็นโรคอ้วนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นสาเหตุของการเกิดโรคอื่นๆ ตามมา เช่น โรคความดันโลหิตดีบุกติด โรคเบาหวาน และโรคหัวใจ การออกกำลังกายที่ไม่เพียงพอเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ร่างกายอ่อนแอ เมื่อร่างกายขาดการเคลื่อนไหวหรือมีกิจกรรมทางกายในระดับที่ไม่เหมาะสมในการดำเนินชีวิตประจำวัน จะทำให้อวัยวะและระบบต่างๆ ของร่างกายเกิดภาวะเสื่อม ส่งผลต่อความสามารถในการทำหน้าที่ลดลง เป็นสาเหตุของการเจ็บป่วยและเกิดโรคต่างๆ ได้ง่าย ดังนั้นการออกกำลังกายจึงมีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตของบุคคลทั่วไป ทุกเพศทุกวัย เพราะช่วยเพิ่มความแข็งแรงและสร้างภูมิคุ้มกันให้กับร่างกาย รวมถึงทำให้มีสุขภาพจิตที่ดี

การออกกำลังกายมีหลากหลายรูปแบบ ผู้ออกกำลังกายจึงมีความจำเป็นต้องแสวงหาความรู้ที่ถูกต้องจากแหล่งต่างๆ เช่น หนังสือ การสืบค้นข้อมูลผ่านทางอินเตอร์เน็ตและครูผู้สอนบุคคลที่สามารถให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการออกกำลังกายได้โดยตรง การขาดความเข้าใจในเรื่องการประกอบกิจกรรมทางกายและการออกกำลังกายที่ถูกวิธี เป็นปัจจัยสำคัญอีกอย่างซึ่งส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นของปัญหาสุขภาพและความเสี่ยงของการเกิดโรคต่างๆ เช่น โรคหัวใจ ความดันโลหิต กระดูกพรุน และมะเร็ง เป็นต้น โดยมีความเข้าใจที่ตรงกันว่า การออกกำลังกายเป็นวิธีการป้องกันที่จะช่วยลดปัญหาสุขภาพและอัตราความเสี่ยงต่อการเกิดโรค ดังนั้นการออกกำลังกายจึงเป็นกิจกรรมที่มีความเหมาะสมในการพัฒนาการทำงานของทุกระบบในร่างกายได้เป็นอย่างดี

ในปัจจุบันครูผู้สอนบุคคลได้รับความนิยมมากขึ้น เพราะคนตื่นตัวเรื่องการออกกำลังกายกันมาก ครูผู้สอนบุคคลทำหน้าที่ดูแล ให้คำปรึกษา กำหนดเป้าหมาย ควบคุมการฝึกเป็นการส่วนตัว ซึ่งการฝึกกับครูผู้สอนบุคคลเป็นแบบดัวต่อดัวและเป็นวิธีการฝึกที่มีประสิทธิภาพในการก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อการออกกำลังกายที่ดี ส่งผลต่อการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่องเพิ่มมากขึ้นและยังใช้เป็นเทคนิคในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพอีกด้วย (Steven. 2003)

การสำรวจธุรกิจครูผู้สอนบุคคลพบว่ามีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นผลมาจากการพัฒนาทางด้านความรู้ เทคนิคใหม่ๆ อุปกรณ์ที่มีความเหมาะสมและสามารถควบคุมความปลอดภัยในการออกกำลังกายได้ระดับหนึ่ง ทำให้มีกลุ่มลูกค้าที่ต้องการใช้บริการจากครูผู้สอนบุคคลเพิ่มขึ้น และมีการใช้บริการอย่างต่อเนื่อง เช่น ในอเมริกา ความต้องการครูผู้สอนบุคคลเพิ่มมากขึ้นถึงร้อยละ 75 (Partrica. 2005) ความเชื่อมั่น

* นิสิตหลักสูตรปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกาย คณะเพลศึกษา มหาวิทยาลัยคริสตินทร์วิโรฒ

ในมาตรฐานของผู้ใช้บริการจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องตระหนักรู้ ที่จะทำให้เกิดทัศนคติที่ดีรวมถึงการใช้บริการอย่างต่อเนื่อง

หน่วยงานรวมถึงสถานบริการด้านการออกกำลังกายจึงควรดำเนินกิจกรรมความสำคัญของมาตรฐานที่จะเกิดขึ้นโดยเฉพาะในเรื่องของมาตรฐานครุพิภัณฑ์ส่วนบุคคลที่ทำหน้าที่ให้คำแนะนำด้านการออกกำลังกาย อุปกรณ์ ออกกำลังกายที่เป็นมาตรฐานระดับสากล สามารถจัดโปรแกรมการออกกำลังกายได้เหมาะสม ลดความเสี่ยงจากการบาดเจ็บ ปัจจัยที่กล่าวมานั้นส่งผลต่อความปลอดภัยในการออกกำลังกายและความเชื่อมั่นของผู้ใช้บริการ รวมถึงการกลับมาใช้บริการอย่างต่อเนื่องอีกด้วย

ความสำคัญและบทบาทของครุพิภัณฑ์ส่วนบุคคล

ครุพิภัณฑ์ส่วนบุคคลมีพัฒนาการมาจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านการออกกำลังกายที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับผู้ที่รับการฝึกอย่างเฉพาะเจาะจงมากขึ้น โดยเฉพาะในด้านสมรรถภาพทางกายและสุขภาพ (Burkow & Heikkinen. 2009) โดยทำการฝึกแบบหนึ่งต่อหนึ่งกับผู้ที่เข้ารับการฝึก (ดูภาพประกอบ 1) ซึ่งจะช่วยให้ผู้รับการฝึกมีความเข้าใจและรับทราบถึงสมรรถภาพทางกายของตนเอง ครุพิภัณฑ์ส่วนบุคคลจะให้ความช่วยเหลือในการฝึกที่ถูกต้องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ รวมถึงการนำความรู้และความเชี่ยวชาญในวิทยาการสมัยใหม่ มาใช้ในการกำหนดโปรแกรมการออกกำลังกายให้มีความเหมาะสมกับผู้รับการฝึก โดยมีการกำหนดเป้าหมายของการออกกำลังกายอย่างชัดเจนแก่ผู้รับการฝึกและดำเนินการสอนอย่างมีระบบ

ภาพประกอบ 1 แสดงการฝึกร่วมกับครุพิภัณฑ์ส่วนบุคคล

บทบาทหน้าที่ของครุพิภัณฑ์ส่วนบุคคลคือ การให้ความรู้ในแต่ละขั้นตอนของการฝึกออกกำลังกายตามโปรแกรม ในสถานออกกำลังกาย และกำหนดโปรแกรมการออกกำลังกายเพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้รับการฝึกแต่ละคน โดยโปรแกรมที่ออกแบบมาเน้นวัตถุประสงค์เพื่อส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของรูปร่าง สมรรถภาพทางกายของผู้รับการฝึกในทางที่ดีขึ้น ตลอดจนการมีสุขภาพที่ดี ดังนั้นการที่จะประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของการออกกำลังกาย ครุพิภัณฑ์ส่วนบุคคลจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญ ที่เป็นแรงเสริมในการจูงใจ รวมถึงสร้างความเชื่อมั่นในการออกกำลังกาย (เจริญ กระบวนการรัตน์. 2554; ณัฐวุฒิ เกิดกรุง. 2551) ซึ่งเป็นสิ่งที่

ครูผู้ฝึกส่วนบุคคลทุกคนควรตระหนักและให้ความสำคัญกับการกำหนดรูปแบบโปรแกรมการออกกำลังกาย รวมถึงการวางแผนทางด้านโภชนาการร่วมด้วย

บทบาทและหน้าที่ของครูผู้ฝึกส่วนบุคคลยังรวมถึงการประเมินสมรรถภาพทางกายดังแต่ก่อนการออกกำลังกาย ระหว่างและหลังการออกกำลังกาย เพื่อเป็นการประเมินความสามารถหรือสมรรถภาพที่เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงการให้ความรู้เพื่อให้ลูกค้าตระหนักรถึงการมีสุขภาพที่ดี การเป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำในเรื่องของการรับประทานอาหารที่ถูกต้องตามหลักโภชนาการ จากบทบาทหน้าที่ซึ่งมีความสำคัญในการช่วยเหลือผู้ที่ออกกำลังกายดังกล่าว ครูผู้ฝึกส่วนบุคคลจึงจำเป็นต้องได้การรับรองจากสถาบันหรือได้รับการอบรมจากหลักสูตรที่มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับ

คุณลักษณะสำคัญของครูผู้ฝึกส่วนบุคคล

ปัญหาและคุณลักษณะที่สำคัญของครูผู้ฝึกส่วนบุคคลจากการศึกษาที่ผ่านมาสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ครูผู้ฝึกส่วนบุคคลต้องได้รับการรับรองหรือมีใบประกอบวิชาชีพ

ปัญหาหลักที่พบในการขยายตัวของอุตสาหกรรมของสถานบริการด้านการออกกำลังกายในปัจจุบันคือ การขาดแคลนครูผู้ฝึกส่วนบุคคลที่ผ่านการฝึกอบรมและได้รับการรับรองให้เป็นผู้เชี่ยวชาญในการออกกำลังกายและให้ความรู้ด้านโภชนาการ (Burkow & Heikkinen. 2009) ซึ่งในปัจจุบันมีหน่วยงานเอกชนที่ฝึกอบรมครูผู้ฝึกส่วนบุคคลและได้รับการรับรองจากสถาบันในต่างประเทศ (ดูภาพประกอบ 2) รวมถึงมหาวิทยาลัยที่ผลิตบัณฑิตในสาขาที่เกี่ยวข้อง เช่น พลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา อย่างไรก็ตาม จากการขยายตัวอย่างรวดเร็วของสถานบริการ ด้านการออกกำลังกาย และความต้องการบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านการออกกำลังกาย สถานบริการด้านการออกกำลังบ้างแห่งจึงมุ่งเน้นความสนใจไปที่กลุ่มบุคคลที่มีพื้นฐานทางกีฬาหรือมีความสนใจในการออกกำลังกายเพียงอย่างเดียวเข้ามาทำงานมากกว่าที่จะรับบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา

ภาพประกอบ 2 แสดงใบรับรองครูผู้ฝึกส่วนบุคคล

2. ต้องมีความรู้พื้นฐานอย่างเพียงพอ

การศึกษาที่ผ่านมาพบว่า การรับรู้ในด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาของครูผู้ฝึกส่วนบุคคลในสถานบริการการออกกำลังกายยังขาดความเข้าใจอย่างแท้จริง "ไม่สามารถให้คำปรึกษาในทุกด้านที่มีความเกี่ยวข้องกับการออก

กำลังกายและสุขภาพรวมถึงโภชนาการ โดยสิ่งสำคัญที่ต้องมีการพัฒนาอย่างเร่งด่วนคือมาตรฐานการสอนและการจัดทำคู่มือและขอบเขตในการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีมาตรฐาน (Gurmeeen & Kanika. 2010) เพราะในความเป็นจริง ครูผู้ฝึกส่วนบุคคลไม่ได้ทำหน้าที่เพียงการทำหน้าที่โปรแกรมการออกกำลังกายหรือให้ความช่วยเหลือในการสอนออกกำลังกายเท่านั้นแต่ยังรวมถึงการทำหน้าที่ในการสอนเบื้องต้น การวางแผนและให้ความช่วยเหลือในการจัดโปรแกรมโภชนาการอีกด้วย จากการศึกษาถึงบกบาทและหน้าที่ของครูผู้ฝึกส่วนบุคคล (Henning & Weidner. 2008) พบว่าครูผู้ฝึกส่วนบุคคลต้องรับผิดชอบในหลายบทบาทหน้าที่ในเวลาเดียวกัน ส่งผลให้มาตรฐานของการทำงานลดลงและเกิดความเครียดในการปฏิบัติหน้าที่เพิ่มขึ้นอีกด้วย

3. มีความรู้ในการสร้างและประเมินสุขภาพ 5 ด้าน

ครูผู้ฝึกส่วนบุคคลนอกจากจะให้ความรู้ในการออกกำลังกายเพื่อรักษาและดับสมรรถภาพทางกายของผู้รับการฝึกให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานตามเป้าหมายของการออกกำลังกายที่ได้กำหนดไว้แล้วยังต้องมีขั้นตอนในการฝึกที่ชัดเจนและการสร้างแรงจูงใจในการรักษาองค์ประกอบพื้นฐาน 5 ประการของสมรรถภาพทางกายและสุขภาพของผู้รับการฝึก ได้แก่ ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ (Muscle Strength) ความอดทนของกล้ามเนื้อ (Muscle Endurance) สัดส่วนของร่างกาย (Body Composition) ระบบหัวใจและหลอดเลือด (Cardiovascular Endurance) และความยืดหยุ่นของร่างกาย (Flexibility)

4. ผ่านการเรียนหรือฝึกอบรมสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการออกกำลังกาย

ครูผู้ฝึกส่วนบุคคลมีความจำเป็นที่จะต้องผ่านการฝึกอบรมทางวิชาการและการฝึกปฏิบัติงาน (ดูภาพประกอบ 3) เพื่อให้มีความรู้เพียงพอในวิชาที่เกี่ยวข้องกับการออกกำลังกายดังต่อไปนี้ (Bloomer. 2005; Malek, et. al. 2002; Moh & Tamara . 2002) ภายวิภาคศาสตร์พื้นฐาน สรีระวิทยาและสรีระวิทยาการออกกำลังกาย ชีวเคมี เวชศาสตร์การกีฬา ชีวกลศาสตร์การกีฬา การฝึกโดยใช้แรงด้าน การบังคับการบาดเจ็บ โภชนาการ การออกกำลังกายและการควบคุมน้ำหนัก จิตวิทยาการกีฬา การกำหนดโปรแกรมการออกกำลังกาย การทดสอบสมรรถภาพ และเทคนิคพื้นฐานทางธุรกิจ

ภาพประกอบ 3 แสดงหลักสูตรครูผู้ฝึกส่วนบุคคล

5. การเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านการดูแลสุขภาพ

การเป็นแบบอย่างที่ดีเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ครูผู้สอนบุคคลพึงมี รวมถึงต้องเป็นผู้ให้ข้อมูลทางด้านการฝึกออกกำลังกายที่ถูกต้องและแสดงความกระตือรือร้นในการประกอบวิชาชีพ สามารถสร้างความปลดปล่อยในการออกกำลังกายได้อย่างมีประสิทธิภาพ (บัญชา โนนพลงรัง. 2542; สุริพร ใจกลางศรี. 2547) โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลที่มีข้อจำกัดทางร่างกาย โดยจะต้องมีการประเมินความเสี่ยงและกำหนดเป้าหมายในการออกกำลังกายที่มีความเฉพาะเจาะจง และต้องมีความเข้าใจระหบกถึงข้อห้ามในการออกกำลังกาย เช่น กิจกรรมที่ต้องออกแรงมากกว่าปกติหรือสัญญาณบ่งบอกถึงอาการแสดงที่อาจก่อให้เกิดอันตรายถึงชีวิต เช่น กล้ามเนื้อหัวใจตายหรือหัวใจวาย เป็นต้น

6. มีประสบการณ์และรอบรู้

ประสบการณ์เป็นสิ่งสำคัญที่ครูผู้สอนบุคคลจะต้องมีจากปฏิบัติหรือการเรียนรู้ก่อนเริ่มปฏิบัติหน้าที่ และให้คำแนะนำในการออกกำลังกาย (Dawn, et.al. 2010) ครูผู้สอนบุคคลควรจะต้องเข้าร่วมการอบรมเพื่อให้มีประสบการณ์ในรูปแบบของการเรียนและวิธีการสอน อบรมและสัมมนาร่วมหรือการฝึกประสบการณ์ในการเป็นผู้ช่วยผู้ฝึกสอนส่วนบุคคล และควรจะต้องมีประสบการณ์ในการออกกำลังกาย การเป็นผู้นำหรือการโดยชี้เป็นครั้งคราว โดยยังรวมไปถึงมีทักษะและความรู้ในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน (Life Saving, First Aid) ในกรณีที่เกิดเหตุการณ์หรืออุบัติเหตุขึ้นภายในสถานบริการด้านการออกกำลังกาย

จากการศึกษาคุณลักษณะที่เป็นมาตรฐานสำคัญของครูผู้สอนบุคคลพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการเป็นครูผู้สอน จะต้องเป็นผู้ที่ผ่านการอบรมและมีความเชี่ยวชาญด้านการออกกำลังกาย กล่าวคือจะต้องเป็นผู้ที่มีความเข้าใจในหลักสุรีวิทยาการออกกำลังกายสามารถวิเคราะห์ปัญหาและประยุกต์รูปแบบของการออกกำลังกายให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้ใช้บริการ รวมถึงมีความสามารถในการสร้างเสริมและประเมินสุขภาพในทุกด้านตลอดจนการถ่ายทอดความรู้ความสามารถสามารถสู่การปฏิบัติให้เกิดผลอย่างชัดเจนและเป็นแบบอย่างหรือดันแบบที่ดีในการปฏิบัติตนให้กับผู้ใช้บริการ อย่างไรก็ตามการออกกำลังกายในปัจจุบันมีพัฒนาการในรูปแบบและวิธีการของการออกกำลังกายไปอย่างรวดเร็ว ครูผู้สอนบุคคลที่ได้ผ่านการฝึกอบรมให้มีมาตรฐานจึงมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จในการออกกำลังกายของผู้ใช้บริการ

ปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอนบุคคล

มีข้อโต้แย้งอยู่มากมายในเรื่องของการสร้างมาตรฐานทางอาชีพหรือแม้กระทั่งการนำความรู้ไปใช้ จากการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในเรื่องการนำความรู้จากทฤษฎีไปสู่การลงมือปฏิบัติของกลุ่มครูผู้สอนบุคคล (Dawn, et. al. 2010) ซึ่งพบว่า ข้อมูลทางด้านการออกกำลังกายที่ครูผู้สอนบุคคลได้รับส่วนใหญ่มาจากการดำเนินการและประสบการณ์ความรู้กับเพื่อนร่วมอาชีพ การฝึกอบรมสัมมนา วารสารทางวิทยาศาสตร์การกีฬาและสื่อต่างๆ แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของคุณภาพของข้อมูลที่มาจากแหล่งเดียวและที่สำคัญการเผยแพร่ข้อมูลจากการวิจัยทางวิชาการที่มีความล่าช้า ข้อมูลที่ได้รับไม่มีความทันสมัย ครูผู้สอนบุคคลที่มีระดับการศึกษาที่สูงขึ้น (บัณฑิตศึกษา) พ布ว่ามีการใช้แหล่งข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือจากวารสารทางวิทยาศาสตร์การกีฬามากขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับครูผู้สอนบุคคลที่มีระดับการศึกษาที่ต่ำกว่า ที่ส่วนมากมีแนวโน้มที่จะพึงพาแหล่งข้อมูล

จากสื่ออื่นๆ รวมทั้งอินเตอร์เน็ต จึงเป็นที่น่ากังวลและมักจะมีคำถามที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งกับข้อมูลที่ได้รับถึงความน่าเชื่อถือ และคุณภาพของแหล่งที่มาของข้อมูล

การวิจัยเกี่ยวกับคุณสมบัติการทางการศึกษาครูผู้สอนบุคคลที่ได้รับการรับรองให้สามารถทำงานในสถานบริการการอุกกำลังกายและกับประชาชนโดยทั่วไป มีการศึกษาถึงระดับความรู้ของครูผู้สอนบุคคล 115 คนที่ทำงานในสถานให้บริการการอุกกำลังกายในรัฐแคลิฟอร์เนียตอนใต้ของเมริกาพบว่า ครูผู้สอนบุคคลมี การศึกษาในระดับปริญญาโท (3%) ปริญญาตรีในสาขาวิทยาศาสตร์การอุกกำลังกาย (19%) ระดับปริญญาตรี ในสาขาวิชาน ฯ (8%) ครูผู้สอนบุคคลส่วนใหญ่ (70%) มีระดับการศึกษาที่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี (Malek, et al. 2002) แสดงให้เห็นว่าในสถานบริการทางด้านการอุกกำลังกายยังไม่ตระหนักรถึงความสำคัญในเรื่องมาตรฐาน การศึกษาของกลุ่มครูผู้สอนบุคคล ซึ่งจากการศึกษาขี้ให้เห็นแล้วว่า วิัฒนาการด้านการอุกกำลังกาย เทคโนโลยี รวมถึงผู้ใช้บริการที่มีความแตกต่างทางด้านสุขภาพ มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องอาศัยความ เชี่ยวชาญอย่างเฉพาะเจาะจงของครูผู้สอนบุคคลมากยิ่งขึ้นในการให้คำแนะนำในด้านการอุกกำลังกาย

ปัจจัยอีกอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญและสามารถใช้เป็นข้อมูลบ่งชี้ถึงมาตรฐานของครูผู้สอนบุคคล รวมถึงการขยายตัวของอาชีพและยังแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มของความต้องการที่จะใช้บริการตลอดจนการได้รับ การยอมรับที่เพิ่มมากขึ้น คืออัตราค่าบริการในการใช้บริการครูผู้สอนบุคคล ที่มีความแตกต่างขึ้นอยู่กับ 4 องค์ประกอบ (James, 1996) คือ สถานที่ตั้ง หรือพื้นที่ซึ่งมีการให้บริการครูผู้สอนบุคคล เช่น ในกรุงเทพมหานครอัตราการให้บริการมีแนวโน้มสูงกว่าในพื้นที่ต่างจังหวัด ความแตกต่างของสถานประกอบการที่ มีการแบ่งระดับของการให้บริการ เช่น ธุรกิจโรงแรม รีสอร์ฟ สปอร์ตคลับหรือพิตเนส ระดับการศึกษาของครูผู้สอนบุคคล รวมถึงการปฏิบัติหน้าที่ในลักษณะเต็มเวลาหรือการประกอบอาชีพแบบอิสระ และประสบการณ์ในการเป็นผู้ฝึกหรือนักกีฬาอาชีพที่มีชื่อเสียงโดยเฉพาะนักกีฬาเพาะกาย สปอร์ตพิทเนส เป็นประเด็นสำคัญที่ควร มีการศึกษาวิจัยในหัวข้อดังกล่าว

สรุป

การพัฒนาครูผู้สอนบุคคลให้มีมาตรฐาน สามารถเป็นผู้นำด้านการอุกกำลังกายที่มีความเชี่ยวชาญ ซึ่งมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมสุขภาพ จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพิจารณาถึงคุณลักษณะพื้นฐานทางวิชาชีพเป็น สำคัญ โดยเฉพาะครูผู้สอนบุคคลที่จะต้องตระหนักรถึงความสำคัญในเรื่องของการฝึกอบรมในสาขาวิชาที่ เกี่ยวข้องกับการอุกกำลังกายเพื่อให้ได้การรับรองให้เป็นผู้เชี่ยวชาญในการอุกกำลังกายอย่างแท้จริง มีความรู้ พื้นฐานที่ชัดเจนสามารถสร้างเสริมและประเมินสุขภาพที่จำเป็นทั้ง 5 ด้านได้เป็นอย่างดี รวมถึงตระหนักรถึง ความรู้ที่ถูกต้องและวิทยาการที่ทันสมัยครอบคลุมในเรื่องของการอุกกำลังกาย การรักษาพยาบาลเบื้องต้นและ พื้นฟูสมรรถภาพทางกาย ตลอดจนความเชี่ยวชาญในการออกแบบการฝึกอุกกำลังกายที่ถูกต้องปลอดภัย ควบคู่ไปกับการพัฒนาศักยภาพทางด้านทักษะในการฝึกของครูผู้สอนบุคคลให้เป็นมาตรฐาน มีข้อกำหนดใน ขอบเขตของการปฏิบัติหน้าที่อย่างชัดเจนรวมถึงความมีท่วายงานที่เกี่ยวข้องเป็นสื่อกลางในการรับผิดชอบ โดยตรงในการดูแลควบคุม ในเรื่องของความรู้ ความชำนาญในการปฏิบัติ มีจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ ให้เป็นแนวทางในการประพฤติและปฏิบัติเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดและความปลอดภัยของผู้ใช้บริการ

เนื่องจากครูผู้สอนบุคคลนับได้ว่าเป็นผู้ให้บริการที่มีความต้องการสูงของสังคมในขณะนี้ ดังนั้นผู้ที่ประกอบวิชาชีพจะต้องมีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและสังคมเพื่อที่จะสามารถสร้างความเชื่อมั่นและได้รับการยอมรับในวิชาชีพต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- เจริญ กระบวนการ. (2545). หลักการและเทคนิคฝึกกีฬา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ณัฐวุฒิ เกิดกรุง. (2551). คุณสมบัติของผู้ฝึกสอนการออกกำลังกาย โรงเรียนปทุมวันปรีนเซส.
- ปริญญาณิพนธ์ วท.ม. (วิทยาศาสตร์การกีฬา: การเป็นผู้ฝึกกีฬา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทร์.
- บัญชา โนนพลกรัง. (2542). บทบาทที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้นำการออกกำลังกายในกรุงเทพมหานคร.
- ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.
- สุรีพร ใจกลาง. (2547). ความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อการบริหารจัดการการออกกำลังกายในศูนย์ออกกำลังกาย พีเดนส์เพรสท์ (ประเทศไทย) ปี พ.ศ. 2546. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.
- Burkow Lori - Heikkinen. (2009). The role of personal trainers for stroke rehabilitation. *Neurological Research*. 31(8): 841-847
- Henning JW, Weidner TG. (2008). Role strain in collegiate athletic training approved clinical instructor. *Journal athletic trainer*. 43(3):275-283
- Kaur Gurmeen, Kalra Kanika. (2010). Exercise science awareness among trainers of fitness clubs in north Delhi, India. *Journal of young investigators*. 19(23)
- Malek M, Nabone D, Berger D, Coburn. (2002). Importance of health science education for personal fitness trainers. *Journal of Strength and Conditioning Research*.16(1):19-24
- Mcclaran S. R. (2003). The effectiveness of personal training on changing attitudes towards physical activity. School of health promotion and human development, University of Wisconsin, USA. (2): 10-14
- Ryan Patricia. (2005). Trainer Survey. *IDEA Fitness journal*. 2(4).
- Somerville James. (1996). Salary Survey of Certified Athletic Trainers in Delaware, New Jersey, New York, and Pennsylvania. *Journal Athletic Training*, 31(4): 309–311.
- Stacey Dawn, Hopkins Michael, Kristi B Adamo, Shorr Risa, Prud'homme Denis. (2010). Knowledge translation to fitness trainers. *Implementation Science*. (5): 28.